

www.carelinks.net

Serbian: Introducing Bible Basics

SERIJA LEKCIJA ZA ISTRAŽIVANJE BIBLIJE

LEKCIJE ZA ISTRAŽIVANJE BIBLIJE Br. 1 i 2

www.carelinks.net

NAČIN ISTRAŽIVANJA

Ova serija od 4 poglavlja, svaka sadrži 3 lekcije, je napravljena da vam pomogne da dođete do osnovnog razumevanje o tome šta Biblija naučava i kako možete sudelovati u prednostima bivanja hrišćaninom. Steći ćete najveću korist od ovih 'Lekcija' čitajući ih nekoliko puta i proveravajući u preporučenim biblijskim pasusima. Onda odgovorite na više pitanja na kraju svake Lekcije, opet prepuštajući se tekstu ako ste nesigurni u odgovorima. Besciljno je žuriti kroz lekcije pogađajući odgovore; dovoljno podataka je dano da vam omogući ispravno odgovoravanje na sva pitanja, što će poslužiti kao dobra osnova naprednijim studijama koje će slediti.

Završivši pitanja, prenesi svoje odgovore na stranu Sažetak odgovora na poledini ove brošure. Kada tri lekcije budu završene, pošalji nam stranu Sažetka. Dok su ti u toku slanja možete nastaviti sa sledećim lekcijama i zatim ih poslati vašem tutoru. Kada dobijemo prvi deo odgovora bit će vam određen lični tutor koji će ih onda markirati, i vratiti vam ih, skupa s bilo kakvim dodatnim komentarima i daljnjim 'Lekcijama za istraživanje Biblije'.

Ako imate bilo kakvih pitanja u vezi Biblije biće nam zadovoljstvo da vam pomognemo da nađete odgovore iz Biblije.

SERIJA LEKCIJA ZA ISTRAŽIVANJE BIBLIJE

Sve u svemu ima 4 brošure i svaka sadrži 3 lekcije. Mogu se učiti po bilo kom redu, ali kontinuitet kod učenja najbolje se postiže započinjanjem s lekcijom 1 i napredovanjem ka lekciji 4.

Br. 1

* Biblija

* Bog

* Božji cilj 1

Br. 3

* Božje obećanje Davidu

Br. 2

* Smrt

* Božji cilj 2

* Isus Hrist

Br. 4

* Evanđelje

* Vaskrsenje Isusa

* Krštenje

* Hristov povratak

* Božje kraljevstvo

LEKCIJA 1

Biblija

Biblija sadrži velike tvrdnje. Jasno izjavljuje da je njezin autor Bog - Tvorac univerzuma. Tvrdi da otkriva Boga i Njegov cilj i govori s autoritetom. Ako se to tvrđenje ne može podupreti, onda Biblija jest najveća i najokrutnija prevara koja je ikad zavarala čovečanstvo. Ako se tvrdnje Biblije mogu održati, onda imamo u posedu najveće svetsko blago.

Biblija kao istinska Božja Reč sadrži ključ mira i sreće. Odgovara na najzamršenija pitanja o značaju i cilju našeg postojanja i konačnog ishoda borbe između ispravnog i pogrešnog.

DA POMNIJE POGLEDAMO NJENE TVRDNJE

Pavle, pišući o Starom zavetu, veli: 'Sve Pismo, bogoduho... je' (2Timoteju 3:16). Svaka je reč izvornog rukopisa bila pisana pod indirektnim Božijim vođstvom. Apostol je Petar istaknuo istu činjenicu: 'nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili' (2 Petrova 1:21).

Ova dva apostola tvrde Božiji autoritet pisanjima Staroga zaveta, zapisanih vekovima prije njihovih dana. Taj Božiji autoritet je odgovoran za potpuni sklad učenja nađen u Bibliji. Pisci su bili odvojeni vremenom, obrazovanjem, zanimanjem, iskustvom i društvenim položajem, ipak sva se njihova pisanja sjedinjavaju u nastanku jedne jedinstvene Knjige.

ZAŠTO JE BIBLIJA BILA NAPISANA

Biblija nam govori kako je počelo čovečanstvo, i kako će Božji plan spasenja odvesti konačnoj pobedi ispravnog nad pogrešnim i istrebljenju svakog traga greha i zla. Glavni je cilj Biblije obznaniti osuđenom čovečanstvu taj put spasenja kroz Isusa Hrista. Stari i Novi zavet udruženo predstavljaju Isusa jedinim Spasiteljem čovečanstva.

'A ova (znamenja) su zapisana da vjerujete: Isus je Hrist, Sin Božji, i da verujući imate život u imenu njegovu' (Jovan 20:31). U biblijskim stranicama nalazimo svo učenje potrebno za ljudsko prosvetavanje, Božanstveni opisi ispravnog i pogrešnog, i o ljudskoj dužnosti prema Bogu i bližnjemu svome (2Timoteju 3:15-17).

Konačno, Biblija je dana da nam kaže, u širem nacrtu, što budućnost nosi, da možemo biti spremni za Hristov povratak (2Petrova 1:19).

SADRŽAJ BIBLIJE

Biblija je zbirka knjiga podeljenih u dva glavna dela. Knjige Staroga zaveta su bile napisane prije Hristova vremena a knjige Novoga zaveta nakon Hristova vremena. Ima ukupno 66 knjiga. Naći ćeš njihovu listu na početku svoje Biblije. Bile su napisane od oko četrdeset različitih pisaca u periodu od preko 1500 godina. Bile su pisane u jedan broj različitih zemalja - kao što su Izrael, Egipat, Italija i Babilon.

Sve knjige čine jednu doslednu temu - temu ostvarenja Božje namere s čovekom od samoga početka, zapisanu u Postanku do vremena kada će biti 'Uspostavljeno... nad svetom kraljevstvo Gospodara našega i Pomazanika njegova i kraljevat će u vijeke vjekova' (Otkrivenje 11:15).

STARI ZAVET

Knjige Staroga zavjeta se mogu podeliti na četiri glavna dela:-

- a) **Knjige Mojsijeve** Prva knjiga se zove Postanak, što znači početak. Govori nam o Božjem odnosu s prvim ljudima na zemlji. Zatim slede Izlazak, Levitska, Brojevi i Ponovljeni zakon. One govore kako je Bog pozvao Abrahama, učinio zavet s njim i s njegovim potomcima, izveo ih iz Egipta i dao im zemlju koja se sada zove Izrael.
- b) **Istorijske knjige** Ove knjige, od Jošue do knjige o Esteri, su istorijski zapis Izraelaca (ili jevreja) i o Božjem odnosu s njima.
- c) **Pesničke knjige** Knjige Jova, Psalmi, Izreke, Propovednikova i Pesme nad pesmama su bile napisane na hebrejskom (jezik Izraelaca) u pesničkom obliku. One sadrže vrlo važno učenje o Božjim putevima i o dužnostima i osećajima čoveka.

KNJIGE PROROKA

Reč prorok znači vidovnjak - netko ko predviđa ili ima vizije, ne samo budućih događaja, već i Božjih zahteva čoveku. Duge proročke knjige Izaije, Jeremije, i Jezekije prosleđene su jednim brojem kraćih.

NOVI ZAVET

- a) **Zapisi Evandjelja** su četiri zasebna prikaza Hristova života, napisani od Mateje, Marka, Luke i Jovana; svaki prikazuje evandjelje (blagovest) na vlastiti način.
- b) **Knjigu 'Dela apostolska'** je napisao Luka i kazuje šta se dogodilo nakon Hristova vaskrsenja iz mrtvih. Kazano nam je kako su formirane prve crkve s apostolskim blagovešćivanjem širom rimskoga carstva.
- c) **Poslanice** su bile napisane od nekih od apostola da pomognu ranim vernicima u malim, razbacanim mladim crkvama.
- d) **Knjiga Otkrivenje** je bila poslednja Isusova poruka, dana u viziji apostolu Jovanu.

ISUS HRIST JE VEROVAO SVAKOJ REČI STAROGA ZAVETA

Isus Hrist je središnja figura biblijskoga plana i kada se rodio nije postojao Novi zavet. Pismo koje je koristio i proučavao je bilo Stari zavet. Isus je verovao tom Pismu, osnovao je svoje učenje na njemu i prihvatio ga za nepobitni autoritet. Pogledaj u ovim pasusima: Jovan 5:46-47; Luka 24:27; Luka 24:44-48; Matej 22:29; Marko 7:6-13.

Isus govori o Abrahamu, Isaku, Jakovu, Davidu i Salomonu, i o mnogim drugim ljudima o kojima čitamo u Starom zavetu i temelji svoje učenje na činjenici da su ti ljudi bili stvarni i da celi Stari zavet jest Reč Božija.

BIBLIJA SE NE MOŽE DOKAZATI ZA LAŽNU

Sav razvoj današnje misli i tehnologije se udružio da utvrdi da su biblijski zapisi istiniti. Mnogi neprijatelji Biblije, uključujući i neke veoma pametne ljude, su pokušali dokazati je za pogrešnu ali su svi omanuli. Budući da se istina ne može protusloviti, trebamo prirodno očekivati da Reč Božja bude u skladu s vidljivim znanstvenim saznanjem.

Daljnji dokaz biblijskog autoriteta jest način na koji je sačuvana tokom vekova. Biblija je pobedonosno izdržala svaki ljudski pokušaj da je se odbaci. Bila je zabranjivana običnom svetu; čitava izdanja su bila spaljivanja i mnoge su knjige bile napisane u pokušajima da je se opovrgne. Nijedna druga knjiga nije bila podložena takvom trajnom i odlučnom protivljenju: Biblija još uvijek stoji, postojana i nepobediva.

Velika drevnost Biblije, njena očuvanost i uticaj na čovečanstvo su čimbenici koji se ne mogu ignorisati. Dokazi arheoloških otkrića od ljudi poput Rawlinsona, Layarda, Smitha, Woolleya i Kenyona u Egiptu, Ninivi, Asiriji, Babilonu, Uru i Izraelu su sve očite potvrde za istinitost biblijske istorije. Muzejski eksponati širom sveta jasno dokazuju to. Natpisi naroda koji su se borili protiv Izraela potvrđuju Biblijske prikaze o događajima i drevnih običaja i lokalnih navika. Današnja arheologija nastavlja dodavati gradiva podržavajući naše razloge verovanju istinitosti cele Biblije.

Čak i kritike o trudu prepisivača izvornih pisanja su odbačene s otkrićem drevnih rukopisa. Značajno otkriće Svitaka iz Mrtvog mora u 1947 je opskrbilo još vrednije dokaze o tačnosti Biblije. Ti rukopisi su jedni od najranijih dostupni, datirajući unazad do drugog veka p.n.e. Uprkos njihovoj starosti, neznatna odstupanja kojih ima su samo u pogledu sloviranja i ne pogađaju nauka, proroštva ili isorijske činjenice.

Tako posao arheologa potvrđuje na izvanrednom načinu istinitost i pouzdanost Biblije i prema tome, direktno, da je proizvod Božije nadahnutosti.

PROROŠTVO DOKAZUJE BIBLIJU KAO ISTINITU

Sam Bog je odabrao proroštva kao veliki dokaz Svoje beskrajne nadmoći iznad svih drugih bića (Isaija 46:9-10; Isaija 42:9).

Biblija povremeno govori o događajima koji će se dogoditi tek nakon stotinu godina. U Matej 2 je zapisano da su mudraci došli u Jeruzalem i pitali: 'Gdje je taj novorođeni kralj Jevrejski?' Kad je Irod to pitao svešeničke poglavare, oni su odmah odgovorili: 'U Betlehemu judejskome' jer stotinama godina unazad je bilo prorečeno u jednoj od knjiga Staroga zaveta (Mihej 5:2).

Kao dodatak proroštvima o Isusu Hristu, ima mnogo povezanih s drevnim narodima i, naročito, sa Izraelcima. Mnogi drevni narodi su išezli sa svetske scene ali Biblija je rekla da će Izraelci preživeti. Izraelski narod još uvek postoji danas uprkos mnogim naporima njihova uništavanja (Jeremija 30:10-11). Ako je Biblija bila samo ljudski proizvod, u bilo koje vreme istorije, ovakva bi se izjava mogla naći za lažnu. Jevreji su danas još uvek s nama sa svojom vlastitom državom, Izraelom, i njegovim glavnim gradom, Jeruzalemom, sad u njihovoj potpunoj kontroli.

Biblija nam daje potvrdu u tim činjenicama. To je silni dokaz da je Biblija od Boga nadahnuta i stoga pouzdana.

SAŽETAK NEKIH OD RAZLOGA U VEROVANJE

DA JE BIBLIJA NADAHNUTA

1. Jedinstvo njene poruke uprkos broju pisaca koji su radili kroz veliki vremenski period.
2. Njeno čudesno očuvanje.
3. Dokazi arheoloških otkrića.
4. Ispunjenje biblijskih proročanstava (daljnji će se primeri dati u kasnijim lekcijama).

USLOVI ZA PRIHVATANJE

Ako želimo razumeti Bibliju, Isus je rekao da moramo postati poslušnima poput male dece, Matej 11:25. Moramo hteti naći za sebe istinu i mudrost Božje Reči (Izreke 2:3-6). Moramo verovati da će nas Bog nagraditi u našoj potrazi (Hebrejima 11:6). Moramo želeti da dovedemo svoj život u sklad s Božjim zapovestima.

Isus je rekao: 'Ako to znate, blago vama budete li tako i činili' (Jovan 13:17) i, 'Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji govori: Gospodine, Gospodine! nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima' (Matej 7:21). Apostol je Pavle napisao: 'sa strahom i trepetom radite oko svoga spasenja' (Filipljanima 2:12).

KAKO DA UČIMO IZ BIBLIJE?

Kao i sa svakim drugim učenjem, redovno, plansko čitanje jest najkorisnije. Za početak, sledi predloge učenja sadržane u ovoj lekciji. Sama Biblija jest svoj najbolji tumač. Uvek razmatraj pasuse u njihovom kontekstu i upoređuj Pismo sa Pismom.

Kako ćeš napredovati s ovim kursom, videćeš da je svako osnovno verovanje podržano s jasnim i pozitivnim Pismom. S ovom osnovom sve prividno 'teški' ili 'protivrečni' stihovi se mogu objasniti ili uskladiti. Jedan concordance, marginalne preporuke ili biblijski komentari mogu katkada biti od pomoći, ali se mora pamtititi da sastavljači tih stvari nisu bili vođeni Bogom i nisu bili nadahnuti. Ako njihovi zaključci protivreče biblijskom učenju, oni su u pogrešci (Isaija 8:20). Cilj ovog kursa i lekcija jest da vam pomogne da razumete Bibliju za sebe, da je možete prihvatiti kakva jest, Reč Božja, koja nudi nadu večnoga života svima koji je slušaju i izvršavaju.

PASUSI ZA ČITANJE IZ BIBLIJE

2Timoteju 3;

2Petrova 1;

Luka 24;

Isaija 8:20;

Dela 28:23-31;

Efežanima 4:21-32

LEKCIJA 1 TEST

Podvući tačan odgovor na svako pitanje i prenesi ih na zadnju stranu.

1. Ko je autor Biblije? a) Pavle b) Mojsije c) Bog d) Danilo
2. Koji deo iz Starog zaveta je Isus upotrebio kad je počeo objašnjavati dvojici učenika na putu za Emaus o sebi?
a) Proročke zapise b) Mojsijeve zapise c) Psalme d) Izreke
3. Svici Mrtvoga mora su bili otkriveni u: a) 1749 b) 1794 c) 1947 d) 1914
4. Gde je prorekao Mihej da će se roditi Isus?:
a) u Jeruzalemu b) u Betelu c) u Betlehemu d) u Babilonu
5. Biblijske su knjige bile pisane u periodu od preko:- a) 50 b) 15 c) 1500 d) 150 god.
6. Isus je rekao: 'Ako to znate, blago vama budete li tako i...'
a) 'pričali drugima' b) 'činili' c) 'pamtili' d) 'sigurni'
7. Koliko zasebnih knjiga sadrži Biblija? a) 66 b) 27 c) 39 d) 23
8. Koja je uverljiva 'reč' o kojoj govori Petar u svojoj 2 poslanici?
a) dobrog vladanja b) pevanja c) proroštva d) govorenja
9. U kojem je gradu živio Petar u vreme zapisano u Delima 28:23-31?

- a) u Rimu b) u Jerusalemu c) u Efezu d) u Aleksandriji

10. Odakle možemo dobiti potpuno razumevanje o Božjem planu i cilju sa zemljom?

- a) od svitaka iz Mrtvog mora b) od Jevrejskog zakona
c) od pisanja arheologa d) od Svetog Pisma

LEKCIJA 2

Bog

Ima brojnih argumenata o Božjem postojanju.

SATNI ARGUMENT

Ako nađemo jedan sat na zemlji, a prije toga nikada nismo videli sat, možemo ga podići i ispitati. Možemo mu otvoriti poledinu i pogledati u zamršeni mehanizam. Primetićemo kako su se sićušni točkici okretali oko sebe i pomicali kazaljke na satu.

Mi bi znali da je takva jedna zamršena naprava morala biti napravljena. Sat je morao biti izmišljen; morao je biti planiran. Sat se nije mogao napraviti sam. Delovi se nisu mogli spojiti slučajno. Činjenica da sat postoji je dokaz da mora imati i kreatora - mora imati satara.

Univerzum je napravljen od na miliona zvezda. Zemlja ima Mesec koji se okreće oko nje. Sunce i planete su deo čudesnog zamršenog sistema u kome se svaki deo tačno kreće po svojoj određenoj putanji. To je daleko zamršenije od bilo kakvog sata. To se nije dogodilo slučajno. Mora imati kreatora. 'Nebesa kazuju slavu Božiju, i dela ruku njegovijeh glasi svod nebeski' (Psalam 19:1).

BIBLIJSKI DOKAZI

Jedan od najjačih argumenata o Božjem postojanju se nalazi u Bibliji. Biblija sadrži mnoga proroštva o usponima i padovima kraljevstva i naroda; o pojedincima i događajima. U mnogim su slučajevima ta proroštva zabeležena stotinama godina unapred. To je nešto što čovek nije mogao uraditi. Jedino je Bog, koji upravlja svime, mogao uzrokovati da ta proroštva budu napisana. Pogledaj Isaija 46:9-10.

Neka od tih proročanstava će biti obrađena u budućim lekcijama. Cilj ove lekcije jest da objasni šta je Bog otkrio o Sebi u Bibliji.

ŠTA NAM KAŽE BIBLIJA

Bog Se otkrio za Tvorca. 'U početku stvori Bog nebo i zemlju' (Postanak 1:1). 'Ja sam načinio zemlju i čoveka na njoj stvorio, ja sam razapeo nebesa svojim rukama, i svoj vojsci njihovoj dao zapovest' (Isaija 45:12).

Bog Se otkrio večnim. On je oduvek bio i uvek će postojati. 'Prije nego se gore rodiše i sazda se zemlja i vasseljena, i od veka i do vijeka ti si Bog' (Psalam 90:2). 'Prijesto tvoj stoji od iskona; od vijeka ti si' (Psalam 93:2).

Postoji samo jedan Bog. Izrael je bio podsećan da razni bogovi koje su Egipćani obožavali nisu imali nikakvu moć i nisu bili ništa više doli ljudski stvoreni likovi. 'Jer su svi bogovi u naroda ništa; a Gospod je nebesa stvorio' (1. Dnevnika 16:26).

Bog je svemoćan. On zna sve što se događa i svuda je prisutan sa silom Svoga duha. 'Ti znaš kad sjedem i kad ustanem; ti znaš pomisli moje izdaleka... i sve putove moje vidiš' (Psalam 139:2-3). David u ovom Psalmu govori da su naši umovi premali shvatiti veličinu Boga (stih 6). Ali ako znamo da Bog vidi i zna sve stvari, može biti velika uteha i izvor sile. 'Da se dignem na krilima od zore, i preselim se na kraj mora: I ondje će me ruka tvoja voditi, i držati me desnica tvoja' (Psalam 139:9-10).

Biblija nam veli da je Božje uho uvijek spremno čuti plač Svoje dece i Bog je izjavio, takođe, 'Ne, neću te zapustiti i neću te ostaviti' (Hebrejima 13:5).

BOŽIJE JEDINSTVO

Biblijsko učenje da ima jedan Bog jeste važno, pogotovo što ima mnogih koji ne veruju u to. To je jasno učenje i Starog i Novog zaveta.

Pogledaj ove stihove - Isaija 45:5; 1.Korinćanima 8:6 i Efežanima 4:6.

Apostol je Pavle napisao Timoteju, 'Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, šovjek -Hrist Isus' (1Timoteju 2:5). Sam je Isus istaknuo važnost tog biblijskog nauka kada je rekao: 'ovo je život večni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao - Isusa Hrista' (Jovan 17:3).

UČENJE TROJSTVA

Nekoliko nauka su kao nauk o trojstvu neprihvaćeni od svih hrišćana. Međutim, većina: Rimokatolici, Pravoslavne crkve, i skoro sve denominacije protestanata, ma kako se razlikovali u nekim tačkama, slažu se, i veruju da je 'Otac Bog, Sin Bog, i da je Sveti Duh Bog, ali da ipak nema tri Boga, već jedan Bog'. Oni još veruju da su sva trojica sujednaka i suvećna.

Da li je to istinski nauk? Ako je tako, a mi to ne razumemo, moramo li ga prihvatiti? Kako nam je znati? Očito jedino s onim što je Bog bio voljan otkriti u Svojoj Reči. Stoga, pogledajmo u Bibliju i uskoro ćemo videti i sami da nema nikakve podrške bilo gde u njenim stranicama ovom

narodnom nauku, već upravo suprotno. Pismo uvek naučava Božije jedinstvo, ne trojstvo. Sledeći citati jasno pokazuju to:

'Slušaj, Izraele! Gospodin Bog nač Gospodin je jedini' (5Moj.6:4; Marko 12:29). 'Ja sam Gospod, i nema drugoga, osim mene nema boga' (Isaija 45:5). 'Nama je JEDAN BOG, Otac, od koga je sve' (1Korinćanima 8:6).

Ovo ni u kom slučaju nisu jedini pasusi, već primeri mnogi koji se mogu citirati, svima koji naučavaju da je Bog jedan, ne troje. Poslednji od gornjih pasusa je izrazito značajan. Hrist je došao, umro, bio vaskrsnut iz mrtvih i uznesen uz Božju desnu ruku, ipak Pavle veli da ima JEDNOG BOGA! I ko je taj? Trojni Bog pravoslavlja - Otac, Sin i Sveti Duh? Ne! To je OTAC. To je bio Bog kojeg je štovao Pavle.

BEŠE LI ISUS BOG SIN?

Šta, onda, s Isusom Hristom? Nije li on bio 'Bog Sin'? Vrlo je česta upotrebe ovog izraza danas, neobično je to da se ovakva fraza ne može naći u Bibliji. Mi čitamo o 'Božjem Sinu', ali ne o 'Bogu Sinu'. Prirodni zaključak jest da nauk upleten s tim izrazom nije biblijski. Atanazijsko verovanje veli o Ocu i Sinu da su sujednaki i suvečni. Prenoseći dalje neobične zamisli da jedan Otac i Sin mogu biti suvečni, što veli Biblija o sujednakosti? Ona najjasnije govori po tom pitanju. Beše li Hrist jednak Ocu kada je bio ovde prije 2000 godina? Neka odgovori za sebe:

'Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa' (Jovan 5:30).

'Moj nauk nije moj, nego onoga koji me posla' (Jovan 7:16).

'Otac je veći od mene' (Jovan 14:28).

Sama činjenica da je bio poslan od Oca (Jovan 5:24,37), negira teoriju sujednakosti, dok mu nedostatak znanja o vremenu svoga drugog dolaska jest dodatan dokaz protiv narodnog verovanja, jer je nezamislivo da je Druga Osoba Trojstva neupućena o bilo čemu. Ne samo da nije postojala ta jednakost u prošlosti, tako je i sada. Odmeri reči Pavla kad govori o Bogu i Ocu Gospodina Isusa (2Korinćanima 11:31), čak je i sam Isus, nakon svoga vaskrsenja, govorio o Ocu kao o 'Ocu svomu' (Jovan 20:17), daljnja činjenica da 'jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek Hrist Isus' (1Timoteju 2:5), jeste još jedan dokaz istog sadržaja.

HRISTOVA BUDUĆA POZICIJA

Ova lista dokaza se može i dalje iznositi. Mi gledamo napred u vremenu kraja Hristove vladavine hiljadugodišnjice. Šta vidimo?

"Potom - svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i Ocu... Doista, on treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. I kad mu sve bude podloženo, tada će se i on sam, Sin podložiti Onomu koji je njemu sve podložio da Bog bude sve u svemu" (1Korinćanima 15:24-28).

Tako u prošlosti, u sadašnjosti, i u budućnosti, ma kako visoka bila pozicija određna Isusu Hristu, Otac jest glavni, i sujednakost nije nikad niti predložena.

Ko, je onda, Isus Hrist? Božji Sin, rođen od device majke, po zapisu Mateja i Luke: - "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji" (Luka 1:35).

Isus je živeo po zapisu Pisma, bio iskušavan, trpeo, i umro, ali je bio od Oca podignut iz mrtvih, i uznesen uz Božju desnu ruku Velikosvećenikom i Posrednikom. Onda će on ostati do vremena svoga povratka na zemlji da uspostavi Božje kraljevstvo.

BOŽIJA LJUBAV

Ako postoji neka osobina Svemoćnoga koja pokazuje da Mu je karakter različitiji od bogova kojih su izmislili ljudi, to je ljubav koju On pokazuje.

Razmisli o ljubavi koju pokazuje roditelj svojoj deci. Bog pokazuje svu tu ljubav - i više - nama.

'Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne; nego da ima život vječni' (Jovan 3:16).

Delo Gospodina Isus Hrista tvori temu druge jedne lekcije. Ljudska potreba za spasenjem je takođe potpunije raspravljana kasnije. Ali cilj koji Bog ima sa zemljom i čovekom se mora izložiti ovde. Jasno biblijsko učenje je da Bog u budućnosti kani izmeniti svet, da odstrani zla koja ga sada pogađaju.

BOŽJI CILJ SA ZEMLJOM

Veoma je rano u istoriji Izraela, Bog izjavio: 'Ali tako ja živ bio, i tako sva zemlja bila puna slave Gospodnje' (Brojevi 14:21). Zemlja zacelo nije sada ispunjena Božjom slavom. Ali biće. To je Božji cilj.

Apostol Pavle je govorio ljudima u Atini i rekao im je da će jednoga dana svet biti upravljan pravdom kraljem određenim od Boga i da je to zajamčeno Njegovim vaskrsenjem određenoga od mrtvih.

Svet zacelo nije sada upravljan pravdnošću. Ali biće. Kada dođe to vreme nazvat će se Kraljevstvom Božjem i Isus će biti kralj. Božji cilj sa zemljom je potpunije raspravljan u sledećoj lekciji. Jedan od sigurnijih načina s kojim je Bog pokazao Svoju ljubav čoveku je taj što je obznanio Svoj cilj u Bibliji. Njegova je ljubav takođe pokazana u spremanju vlastita sina za središte tog cilja.

DUH

Lekcija o Bogu ne bi bila kompletna bez pominjanja dve reči koje su povezane sa Svemoćnim i Njegovim delom. Reč 'duh' se često upotrebljava u Bibliji da označi Božju silu, svuda prisutnu. 'Kuda bih otišao od duha tvojega, i od lica tvojega kuda bih utekao?' (Psalam 139:7). 'Duh vladalački neka me potkrijepi' (Psalam 51:12).

SVETI DUH

Reč 'sveti' znači poseban, odvojen, sakralni, posvećen. Kad čitamo o Svetom Duhu, Biblija govori o Božjoj sili upotrijebljenoj za određen, poseban cilj.

Kada je Mariji, Isusovoj majci, bilo rečeno da će imati sina koji će se zvati Isus, bilo joj je rečeno da će Sveti Duh doći nad nju i Luka ističe značaj s ponavljanjem 'sila će te Svevišnjega osjeniti' (Luka 1:35). Pogledaj stih. Anđeo objašnjava da će Isusovo rođenje biti čudom izdejstvovano ličnom Božjom silom delujući nad Marijom. Zbog toga, Isus će biti Božji Sin.

PISANJE BIBLIJE

Već smo videli jedan stih u Petrovoj drugoj poslanici koji veli 'nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim ponoseni ljudi od Boga govorili'. Posebna je Božja sila uzrokovala govorenje proroka i da pisci pisama zapišu Božju Reč. Bili su ponoseni Božjom silom.

Reč 'duh' je čest prevod hebrejske (u Starom zavetu) reči ili grčke (u Novom zavetu) reči koja znači dah. Tako kad je Božji Duh pokretao čoveka, moglo se reći da ga je 'Bog nadahnuo'. Ovaj značaj iza reči čini neke od pasuse koje govore o Božjoj sili osobito lepim. To, isto tako, je razlog što Pavle, pišući Timoteju, veli da je Pismo inspirisano 'Sve Pismo (je) BOGOM NADAHNUTO' (2Timoteju 3:16).

Sila Svetoga Duha je bila dana Isusu kao što kaže Novi zavet. Apostolima je kasnije takođe bila dana ta sila koja im je omogućila da čine čuda. Zadnji stih Marka 16:20 nam kaže da je cilj toga bio osposobljavanje apostola da potvrde reči koje su govorili.

Pavle govori o načinu na kojim su dari Svetoga Duha bili upotrebljavani u prvom veku. Najveće svojstvo nad svim darovima koje trebamo pokušati gajiti jest ljubav. Pročitaj 1Korinćanima 12:28-31 (zatim 1Korinćanima 13:1-13). Bog nam je pokazao Svoju ljubav na mnogo načina. Mi Mu najbolje možemo pokazati svoju ljubav življenjem životom na način koji Mu udovoljava.

SAŽETAK NEKIH VAŽNIH TAČAKA

Postoji jedan Bog. On je Tvorac. On je besmrtn - u vijeke vjekova.

Bog vidi i zna sve. Bog je praveden. Bog ljubi.

Bog je otkrio Svoj cilj u Bibliji. Božja je sila opisana kao Njegov Duh.

Pisma su bila napisana silom Svetoga Duha.

Isus se rodio kao ishod dela Svetoga Duha nad Marijom.

Važno je za naše spasenje da trebamo shvatiti Božju prirodu.

PASUSI ZA ČITANJE IZ BIBLIJE

**Postanak 1; Isaija 45; Dela 17 (primeti šta su radili oni u
Bereju); Psalam 139; 1Timoteju 6.**

LEKCIJA 2 TEST

Podvući ispravni odgovor na svako pitanje i prenesi ih na zadnju stranu.

1. Kako je bio napravljen univerzum?
a) slučajno b) Božjom silom c) evolutivno
2. Istinski Bog je: a) Bog Biblije b) egipatski Bog c) ne znamo d) lik Baala
3. Šta je od sledećeg dokaz da postoji Bog?
a) nacionalne himne b) biblijska proroštva c) tradicionalne legende
4. U Psalmu 139:6 pisac veli:
a) 'Čudno je za me znanje tvoje' b) 'Bog vidi i zna sve'
c) 'Bog je svemoćan' d) 'Ti znaš kad sjedem i kad ustanem'.
5. Biblija naučava da je:
a) Bog trojstvo b) Bog jedinstvo
c) Bog ujedno i mnogo bogova d) nema nikakvog Boga
6. Davanjem Svoga sina (Jovan 3:16) Bog je pokazao:
a) Svoju nadu b) Svoju ljubav c) Svoju veru d) Svoju pravdu
7. Šta kani Bog učiniti s ovom zemljom?
a) uništiti je b) ostaviti je kakva jest c) ispuniti je Svojom slavom
8. Šta je Božji Duh?
a) Božja sila b) Božja ljubav c) Božja volja d) ponuda Božjeg sina
9. Kojim je načinom Bog uzrokovao da Biblija bude napisana?
a) Svojom Veličinom b) Svojim Svetim Duhom
c) Svojom istinom d) Svojom milošću
10. U Delima 17:11 čitamo da su oni u Bereju:
a) pevali na slavu Bogu b) danomice istraživali
c) pobunili narod d) napravili metež u gradu

Pisma

LEKCIJA 3

Božiji plan i cilj

Božja je ljubav bila istaknuta u prošloj lekciji - Njegovu ljubav za svet s davanjem Svog jedinorođenog Sina. Ta ljubav koju pokazuje Bog i koja se od nas traži da pokažemo zauzvrat ne sme biti pobrkana s nežnošću ili 'mekošću'.

Biblija ističe Božju pravičnost i Njegovu pravdu. Apsolutna Božja pravda kao i Njegova ljubav za čoveka bi razlog što je Isus ustao iz mrtvih. Budući da Isus nije učinio ništa grešno nije bilo moguće da bi trebao ostati mrtav (Dela 2:24). Ne bi bilo ispravno da je Isus ostao u grobu. Bog ga je vaskraso iz mrtvih.

Slično tako, nije ispravno da svet treba nastaviti biti mesto gde cveta zlo i gde ima toliko pogrešnosti. Knjiga Izreke nam veli: 'Lažna su mjerila mrska Gospodu' (Izreke 11:1).

Pogledaj ove stihove:

'Bog je svaki dan gotov na gnjev' (Psalam 7:11).

Gospodin će se Isus objaviti 'zajedno s anđelima svoje moći, u ognju žarkome i osveti(ti) se onima koji ne poznaju Boga i ne pokoravaju se evanđelju Gospodina našega Isusa' (2.Sol.1:7-8).

Ova strana Božjega karaktera je često previdana. Božja pravednost neće dopustiti nastavak zlu. Bog neće dozvoliti da svet bude upravljan ljudima koji možda neće postaviti ispravne standarde. Božji je cilj da svet jednoga dana bude upravljan Gospodinom Isusom Hristom u pravdi (Dela 17:31). Kad on bude kralj, mnogo od problema s kojim se čovek danas susreće će biti rešeni. To divno doba je nazvano Božje kraljevstvo.

Isus je naučavao svoje učenike da se mole dolasku kraljevstva da Mu volja bude izvršavana na zemlji kao što Mu se anđeli sada pokoravaju na nebu (Matej 6:10).

PROROŠTVA BUDUĆIH DOGAĐAJA

U Bibliji nalazimo najpouzdanije tvrdnje o budućnosti; ne samo jedna, niti pola tuceta, već bezbroj proročanstava. Nalazimo proroštva o pojedincima, o moćnim narodima i slabim narodima, od kojih neki, u to vreme, nisu ni postojali. Ima dugoročnih i kratkoročnih proročanstava; proroštva o stvarima koje imaju doći, od vrste kakvih se nikad prije nisu dogodile; o izvanrednim iskustvima kojih će narodi imati, neuporedivih iskustva i protivnih svim prirodnim očekivanjima. Sve to nalazimo u Bibliji. Otkrivamo da niti s jednim iznimkom nijedno od proroštava nije lažno. Šta nam je zaključiti iz svega toga? Mogu li nepotpomognuti ljudi učiniti takvo delo? Ne mogu. Ima samo jedan zaključak: ljudi koji su napisali Bibliju dobili su upute odozgo.

"Jer nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili" (2Petar 1:21).

Ne potcenjuj snagu biblijskog proroštva. Petar, u već citiranom poglavlju, govori o tome kao o 'potvrđenoj proročkoj reči' i upoređuje je sa svetiljkom što svetli na mračnom mestu. To je veoma prikladno poređenje. Gledajući po svetu, i sve slični pometnji, s nikakvim vidljivim značajem ili svrhom. Istorija slični tek slučajnom nizu događaja, bez ikakvog jasnog cilja, osim prolaznih ambicija ljudi koji prolaze svetskom scenom. Ali proučavanje Biblije menja sve to i pokazuje bez ikakve sumnje da su ljudske afere pod kontrolom, i da se kreću napred ka potpuno neočekivanom vrhuncu - t.j. neočekivanom od svih, izuzev manjine.

"Višnji vlada carstvom ljudskim i daje ga kome hoće" (Danilo 4:29). Ove su reči bile upućene Navuhodonosoru, Vavilonskom kralju. On nije bio nikakav lik iz bajke, već moćni vladar antičkog sveta. U skorija je vremena njegov grad, Vavilon, bio iskopavan i dokazan da je zaista bio golemi grad o kojim Biblija govori. Na stotine hiljada cigala koje su bile iskopane sve su nosile ime ponosnog vladara koji je vladao svetom svoga vremena. Doista, Navuhodonosor može dobrano polagati pravo da je bio prvi svetski vladar. Njemu je bilo rečeno: "Višnji vlada carstvom ljudskim". Ali bilo mu je rečeno daleko više od toga.

ZAČUĐUJUĆE VIĐENJE

Jedne je noći, kralj Navuhodonosor ležeći na svojoj postelji, razmišljao kakva će biti sudbina njegovog velikog kraljevstva nakon njegovog silaska sa scene. 'Kome će dopasti moj plašt? Biće li plašt rastrgnut od ljubomornih suparnika?' Ovakva pitanja obično moraju proći neodgovoreno, jer niko ne može reći šta nosi budućnost, ali Navuhodonosor je dobio odgovor od Boga. Možemo ga pročitati u drugom poglavlju knjige Danila. Pročitaj ga; to je jedno od najizvanrednijih poglavlja u cijeloj Bibliji.

Govori nam se o snu u kome je bio u slikovitom obliku dan odgovor koji je Navuhodonosor tražio.

Može se pitati zašto se Svemoćni Bog uopšte trudio udovoljiti pitanju paganskoga kralja; zašto je odlučio to uraditi putem sna, i zašto je viđena poruka bila obavijena simbolima koje kralj nije mogao razumeti, niti ih se sećati kod buđenja?

Sledeća razmatranja se mogu dati odgovor, i poslužiti da predstave detalje proroštva i njegova ispunjenja:

1) Važnost Navuhodonosora u Božijem cilju nije toliko zbog veličine njegova kraljevstva koliko zbog činjenice da su mu područja uključivala i zemlju Izraela, i da je izraelski narod bio uzet u zarobljeništvo u Babilonu već 70 god. Božija zemlja - Božiji narod - su bili podložni Navuhodonosorovoj upravi.

2) Metod upotrebljavan za davanje obaveštenja je takođe iznešen u prvom planu čoveka Danila, izraelca, jedinstvenog čoveka koji je mogao objasniti san. To je istaklo činjenicu da je 'Bog koji otkriva tajne' Bog Izraela. Bitan aspekt Božijeg plana je bio s tim postignut.

3) Simbolični stil koji je uzet je najdelotvorniji način otpremljivanja vrlo mnogo informacija u veoma zbijenoj formi. Današnja politička karikatura je živi primer iste stvari. Ali karikatura osvetljava prošle i buduće događaje. Viđenje Navuhodonosora je bacilo reku svetlosti na budućnost.

ZNAČENJE VIDENJA

U svom je snu kralj video ono što bi on sam verovatno opisao 'bogom'. Bio je to lik čoveka sastavljena od različitih metala - zlatne glave, srebrnih grudi i ruku, bronzanog trbuha i stegna, gvozdениh nogu, i stopala delom od gvožđa a delom od gline. Taj je metalni kip stajao uspravljen - dotle dok je neka nevidljiva sila upravila kamen u njegove noge. Lik se stropoštao, ostaci mu se smrvili u prah i bili su oduvani vetrom, dok kamen koji je učinio štetu: "postaja gora velika i ispuni svu zemlju" (Danilo 2:35).

Što je značilo sve to? Jasne reči Danila stavile su značenje izvan svake sumnje. Lik je predstavljao ljudska kraljevstva u godinama koje su imale doći. Narodi tadašnjeg sveta bili su u to vreme podložni babilonskom kralju, koji je bio predstavljen sa zlatnom glavom. "Ti si ona glava zlatna" (stih 38). Iza toga je trebalo biti drugog, "srebrnog", kraljevstva, zatim

trećeg i četvrtog. četvrto kraljevstvo imalo je biti "tvrdo kao gvožđe" ali nakon jačine trebalo je doći do slabljenja:

"A što si vidio stopala i prste koje od kala lončarskoga koje od gvožđa, beše carstvo razdijeljeno, I što prsti u nogu bijahu koje od gvožđa koje od kala, carstvo će biti nešto jako a nešto trošno... oni... neće prionuti jedan za drugoga kao što se gvožđe ne može smiješati s kalom" (Dan.2:41-43).

Pitanje na koje sada treba odgovoriti je, kako se istorijske činjenice upoređuju s ovim proroštvom? Podudaranje je savršeno - toliko da su neki pokušali reći da je drugo poglavlje Danila bilo napisano nakon događaja koje opisuje. To je dovoljan dokaz o tačnosti proroštva, ali je jednostavno nemoguće, jer se proroštvo i dalje ispunjava! Prepisivaane knjige Danila su nađene među svicima sa Mrtvog mora iz II veka p.n.e.

KRATAK PREGLED SVETSKE ISTORIJE

Četiri velika kraljevstva su sledila. Pogledaj u bilo koju istorijsku knjigu koja pokriva to vreme i naći ćeš opisano kako je Babilon pripao Medejcima i Persijcima, udruženom kraljevstvu u kome su prvo Medejci a zatim Persijci prednjačili. Njihova je prevlast okončana s Aleksandrom velikim, koji je osnovao Grčko kraljevstvo. Ovo, se zauzvrat, prepustilo jačoj sili: Rim je neosporno bio najjače i najizdržljivije od četiri kraljevstva.

Vekovima je Rim imao prevlast. Svet nije nikad upoznao ništa što se moglo uporediti s moćnim "tvrdo kao gvožđe", rimskim carstvom. Koja ga je zemaljska sila mogla slomiti ili pobediti? Niti jedna sila nije to mogla. Rim nije bio za poraze. Nije trebalo biti drugog kraljevstva u redu Babilona, MedoPersije, Grčke i Rima.

Prvo, kraljevstvo je bilo razdvojeno na dvoje: istočni Rim, upravljani iz Konstantinopola, i zapadni Rim, upravljani iz samog Rima. (Pamtiti će se da je lik kojeg je Navuhodonosor video imao dve gvozdene noge.) Kasnije, obe su polovine donekle popustili vanjskim neprijateljskim silama i unutarnjim procesima truljenja, i nad golemom području nekad upravljanim iz Rima iznikli su određeni broj nezavisnih kraljevstava, neka silna, neka slaba. Takvo je stanje stvari od tada pa nadalje. **NIJE BILO PETOG NEOSPORNOG KRALJEVSTVA UZASTOPNOG ČETIRIMA KOJIM SU IMENOVALI, ČIJA SU PODRUČJA UKLJUČIVALA ZEMLJU IZRAELA.** Učinjeni su mnogi pokušaji, ali su svi propali: Filip II španjolski, Napoleon I, kaiser Wilhelm II, Hitler... Danas gledamo evropske zemlje u pokušaju da se udruže u jednoj sjedinjenoj celini. Kakva volja za dokazivanje! (Ali Evropa ne uključuje Izrael) Istinite su bile reči proroka: "neće prionuti jedan za drugoga kao što se gvožđe ne može mešati s kalom".

Ko je mogao predvideti sve to još pre 2500 god.? Ko je mogao tako sigurno tvrditi da će biti četiri kraljevstva, ne tri, ili pet, ili šest? Ko je, u nekoliko smionih poteza, mogao opisati izvanredne događaje, svoje povesti, i njihov redosled s takvom strašnom preciznošću? Mogao li je to bilo koji čovek? Iz svega što znamo o ljudskim predviđanjima, moramo odgovoriti, Ne. Beležimo da je Danilo opovrgnuo svu zaslugu za svoju poruku: "Bog veliki javi caru što će biti posle; san je istinit, i tumačenje mu vjerno" (Dan. 2:45).

Ljudi svih vremena koji su proučavali to proroštvo su našli tu čvrste osnove za veru u Boga i Njegovu Reč. To je vera koju ti, kao čitalac reči ovih, zacelo trebaš deliti.

DEO PROROŠTVA JOŠ UVEK JE BUDUĆNOST

Prema tome, čvrsto, precizno ispunjenje Danilovih reči tera nas da pogledamo s obnovljenim zanimanjem zadnju etapu proroštva. Šta nam je misliti o malom kamenu koji je pao uništavajući na noge lika, smrvio ga u prah, i zatim postao velika gora koja ispunjava svet?

Ako je lik predstavljao ljudska kraljevstva, očito da kamen predstavlja neku silu izvan ljudske uprave, koja će se urediti za svetsku silu nad ruševinama od ljudskih vlada. Njih će ona "satri i ukinuti". Ovo objašnjenje je dao Danilo:

"A u vrijeme tih careva (t.j. razdeljenog stanja naroda) Bog će nebeski podignuti carstvo koje se dovijeka neće rasuti, i to se carstvo neće ostaviti drugom narodu... a samo će stajati dovijeka" (Danilo 2:44).

Ovo je jedno od mnogih obećanja u Bibliji da se Bog nije odrekao zemlje. On je načinio plan - Veliki Plan - za ljudsko spasenje, i taj plan se usredotočuje na osobu Gospodina Isusa Hrista. Pažljiviji čitatelji već mogu prepoznati kamen odvaljen "bez ruku" kao osobu rođenu Spasiteljem čovečanstva, 'odvaljen', kao što je bio, od gore čovečanstva, ne ljudskim rukama, već Božijom silom, s čudom svoga rođenja. Isus je, u stvari, govorio o svojoj ulozi kamena - "Kamen što ga odbaciše graditelji", te je nastavio, "tko padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga" (Matej 21:42-44).

Svi znaci pokazuju da će uskoro kamen pasti s razornim činom na bezazleni svet. Da li ćeš izbeći dolazeću propast? Da li ćeš sudelovati u dobrobitima Božijeg kraljevstva, koje Isus dolazi uspostaviti na zemlji?

Samo Isus ima moć spasenja.

Ali prije nego ostavimo Danilova proročanstva, da zabeležimo da je tumačenje sna Navuhodonosora bilo obrađeno u viđenju koje je imao sam Danilo zabeleženo u sedmom poglavlju knjige s njegovim imenom. Simbolika je izmenjena i proširena detaljima upotrebljavajući prilike četiri zveri u predstavljanju četiri velika kraljevstva prikazana u snu Navuhodonosora. Ekvivalent dotičnog kraljevstva Božijeg u Danilu 2:44 je dan rečima Danila 7:27 kao što sledi:

"A carstvo i vlast i veličanstvo carsko pod svijem nebom daće se narodu svetaca viš njega; njegovo će carstvo biti vječno carstvo, i sve će vlasti njemu služiti i slušati ga".

BOŽIJE KRALJEVSTVO

Ali neka niko od naših čitatelja ne misli da su jedina starozavetna proroštva o dolazećem kraljevstvu Božijem ona iz dva poglavlja knjige Danila o kojima smo govorili. Da objasnimo ovu tačku pogledajmo u knjigu Isaije gde su detalji o dolazećem Božijem kraljevstvu dani jednostavnim jezikom t.j. bez simbolike. Zbog njegovih brojnih preporuka u knjizi ovog proroka, o Isaiji je rečeno da je prorok kraljevstva. Predlažemo sledeće citate na pažnju naših čitatelja:

"Biće u potonja vremena gora doma Gospodnjega utvrđena u vrh gora i uzvišena iznad humova, i stjecaće se k njoj svi narodi. I ići će mnogi narodi govoreći: hodite da idemo na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva, i učiće nas svojim putovima, i hodićemo stazama njegovijem; jer će iz Siona izaći zakon, i riječ Gospodnja iz Jerusalima. I sudije među narodima, i karaće mnoge narode, te će raskovati mačeve svoje na raonike, i koplja svoja na srpove, neće dizati mača narod na narod, niti će se više učiti boju" (Isaija 2:2-4).

"Evo, Gospod Bog ide na jakoga, i mišica će njegova ovladati njim; evo plata je njegova kod njega i djelo njegovo pred njim" (Isaija 40:10).

Jednako važne su i preporuke o uslovima spasenja. Od tih izdvajamo jednu iz Isaije (66:2):

"na koga ću pogledati? na nevoljnoga i na onoga ko je skrušena duha i ko drži moje riječi".

DANILOVO OBJAŠNENJE

Ovo objašnjenje nije izmišljeno od izdavača ove serije lekcija. PROČITAJ Danila 2. Danilo je rekao:

"Kako si vidio gdje se od gore odvali kamen bez ruku i satr gvožđe, mjed, kao, srebro i zlato. Bog veliki javi caru što će biti poslije; san je istinit, i tumačenje mu vjerno" (Danilo 2:45).

BOŽIJE KRALJEVSTVO

Kao što je MedoPersija nasledila Babilon; i Rim Grčku; kao što je sigurno da nije bilo nikakvog petog rasprostranjenog kraljevstva, tako će se i zadnji deo proroštva takođe ispuniti.

"A u vrijeme tih careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje se do vijeka neće rasuti... ono će satrti i ukinuti sva ta carstva, a samo će stajati do vijeka" (Dan.2:44).

Mali je kamen uništio lik koji je predstavljao ljudsku upravu kroz vekove i narastao je u veliku goru koja je ispunila zemlju. Mali je kamen predstavljao Božije kraljevstvo.

Danilo je zaključio proroštvo rečima: 'san je istinit, i tumačenje mu vjerno'.

Ovo je tek jedno od mnogih proročanstava koja nam daju sigurnost da će Božiji cilj sa zemljom biti ispunjen.

UČENJE STAROG I NOVOG ZAVETA

Nađi u svojoj Bibliji ova dva pasusa koja si video u zadnjim lekcijama: Brojevi 14:21 i Dela 17:31. Kada kraljevstvo Božije bude uređeno, biće božanstvene pravde u načinu uprave kraljevstva. Neće biti tlačenja ni proganjanja.

I "neće suditi po viđenju svojih očiju, niti će po uvenju svojih ušiju karati. Nego će po pravdi suditi siromasima i po pravici karati krotke u zemlji" (Isaija 11:3-5).

Tada će reči Brojeva 14:21 biti ispunjene kao što su anđeli pevali pri Isusovom rođenju. Kad Isus bude kralj nad svom zemljom, biće 'Slav(e) na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima' (Luka 2:14).

Zadnja knjiga Biblije opisuje stanje stvari koja će biti kad bude Božija namera izvršena:

"I začujem jak glas s prijestolja: Evo šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer prijašnje uminu" (Otkrivenje 21:3-4).

STVARNO KRALJEVSTVO

Petar je pitao Isusa u ime svoje i ostalih učenika 'Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom. što ćemo za to dobiti?' (Matej 19:27). Isusov je odgovor važan. On je istaknuo da je kraljevstvo koje je naučavao bilo stvarno kraljevstvo u kojem će njegovi učenici sudelovati:

'vi koji pođoste za mnom, o preporodu, kad Sin čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih. I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre... život (će) vječni baštiniti' (Mat.19:28-29).

ISUS ĆE OPET DOĆI

Da bi uredio stvarno kraljevstvo na zemlji, Isus će opet doći. Kad je uzašao na nebo na kraju svoje službe, anđeli rekoše učenicima:

'Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo' (Dela 1:11).

Isusov povratak da izdejtstvuje zadnje etape Božije namere sa zemljom je više raspravljan u kasnijim lekcijama. Učenje mnogih Isusovih primera pokazuje da pravednici bivaju nagrađeni o njegovom povratku. Stoga, je veoma važno da budemo spremni za njegov dolazak.

SAŽETAK

Biblija ističe Božiju ispravnost i pravdu kao i Njegovu ljubav.

Bog ne kani dopustiti svetu da nastavi po sadašnjem stanju.

Bog će se umešati u svetske afere i božanstvena će uprava biti uređena s Isusom kao kraljem.

Prikaz svetskih događaja dan u Danilu 2 nam daje uverenja da će se zadnje etape Božijeg plana stvarno zbiti. Kad se Isus vrati da upravlja nad kraljevstvom Božijim, njegovi će sledbenici biti nagrađeni mestima u njegovu kraljevstvu, ali moraju biti spremni za njegov dolazak.

PASUSI ZA ČITANJE IZ BIBLIJE:

Isaija 11; Isaija 35; Matej 19-25 ; Danilo 2.

LEKCIJA 3 TEST

Podvući ispravni odgovor na svako pitanje i prenesi ih na zadnju stranu.

1. Bog je tako ljubio svet te je...

- a) dao još vremena
- b) dao svoga Sina Jedinorođenog
- c) dao anđele
- d) dao Zakon

2. Koje je bilo II svetsko kraljevstvo predstavljeno u snu Navuhodonosora?
- a) Babilon b) Grčka c) Rim d) MedoPersija
3. Šta je Navuhodonosor video u svom snu da udara lik?
- a) kamen b) ruka c) mač
4. Šta su anđeli nagoveštavali o uslovima na zemlji kad Isus bude kralj?
- a) svi će raditi što im se sviđa b) svi će biti ljubazni međusobno
c) niko neće morati da radi d) Mir na zemlji
5. Ko će vladati svetom u pravdi?
- a) Božiji sin b) apostol Pavle c) apostol Petar d) prorok Ilija
6. U Dan.2 čitamo: 'u vrijeme tih careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje' će trajati: a) 6000 godina b) celi vek c) doveka d) 100.000 godina
7. Isus je obećao svojim učenicima da će:
- a) imati blagostanja i napretka
b) sedeti na prestolu i suditi plemenima Izraelovim
c) imati uspeha i sreće
8. Govori li nam Biblija da Bog kani da svet nastavi po sadašnjem stanju?
- a) da b) ne c) ne znam d) Biblija ne govori to
9. Gde je Isus sada? a) na zemlji b) na nebu c) u grobu d) u Izraelu
10. Pavle je rekao narodu u Atini (Dela 17) da je Bog dao garanciju da će svet biti upravljan pravdom od čoveka kojeg je On odabrao. Šta je bila garancija?
- a) Isusovo rođenje b) Isusovo raspeće c) Isusovo vaskrsenje

LEKCIJA 4

SMRT

Katastrofa je uvek udarna vest. Iznenađna i nasilna smrt pobuđuje radoznalost; ali sama tema o 'smrti' nije novost niti je neobična, izaziva neko zanimanje. Ipak, za vreme koje ti je bilo potrebno da pročitaš prethodne dve rečenice, procenjeno je da su 25-30 ljudi umrli (t.j. preko 6250 ljudi na čas ili 150.000 dnevno). Jednoga dana ti ćeš biti jedan od njih! Šanse nisu da ćeš biti zatečen u jednoj od tih katastrofa, kojima se duguje relativno nekoliko smrti, već da će u jednom inače običnom danu tvoja svakidašnja rutina zamreti i da će svet nastaviti dalje bez tebe. Stoga je jedan studij o smrti od primarne važnosti.

Pomisli o smrti pokreću pitanja, 'Šta sam ja?' 'Šta biva sa mnom nakon umiranja?' 'Kamo se uklapam u Božijem cilju stvaranja?'

U osnovi ima tri moguća stava o smrti:-

1. Ignorirati je

2. Gledište da ustvari nije takva kakvom se čini

3. Suočiti se sa njenom potpunom stvarnošću i potražiti izlaz.

Da izbliza pogledamo ova tri stava.

1. IGNORIRATI SMRT

Ovo je stav rasteće grupe onih koji su pod uticajem zapadne kulture. Dostignuća materijalizma, filozofija koja prednjači u zapadnom društvu, su usredotočena na nauku. Naučni prilaz problemima života se spravlja s onim stvarima koje se mogu meriti. Špekulacije poput 'Šta biva nakon smrti?' nisu pogodne za znanstvenu metodu i stoga su naveliko zanemarivane.

Mnogi ljudi, zaslepljeni zbunjujućim nizom čuda koja je nauka dala, odbacuju sve pomisli o smrti iz svoje svesti koliko je god moguće.

2. STAV DA SMRT USTVARI NIJE TAKVA KAKVOM SE ČINI

Ovo je vekovno staro gledište koje ima veliku većinu svetskih religija. Smrt, veli se, nije kraj života već put ka večnosti. U korenu velike raznolikosti oblika koja ta verovanja uzimaju jeste ideja da čovek ima jednu 'besmrtnu dušu'; da ima nečeg u čoveku šta ne može umreti, već se kod smrti oslobađa tela i nastavlja živeti u drugom obliku.

Ali te ideje se ne mogu dokazati iz iskustva niti s religioznim knjigama sveta koje, izuzev Biblije (2Timoteju 3:16), su samo špekulacija umova koji tapkaju u tami. Opiti telepatije i ekstrasenzorijalne percepcije mogu dokazati da ima više o čoveku no što je nauka dosad otkrila, ali ne dokazuju da 'nešto' nastavlja živeti kad umre telo. Čoveku treba pouzdano otkrivenje od Boga, njegovog Tvorca, na temu smrti.

Biblija je jedina knjiga koja sadrži to. Ona ne krije to od čoveka.

3. Suočavanje s potpunom stvarnošću smrti i traženje izlaza.

NIGDE SE U BIBLIJI NE MOŽE NAĆI IDEJA DA ČOVEK IMA BESMRTNU DUŠU KOJA NASTAVLJA ŽIVETI NAKON SMRTI.

Ovo može delovati šokantno onima koji imaju pravoslavna hrišćanska verovanja. Ali Biblija veli:

'živi znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa'. Jer 'nema rada ni mišljenja ni znanja ni mudrosti u grobu u koji ideš' (Propovednik 9:5,10).

Ova činjenica može biti veoma neugodna za razmišljanje ali treba biti razlog poniznosti i treba potaknuti ostvarenje ljudske hitne potrebe izlaznog puta.

SPASENJE POČINJE PONIZNOŠĆU

Bog je objavio: 'na koga ću pogledati? na nevoljnoga i na onoga ko je skrušena duha i ko drži do moje riječi' (Isaija 66:2).

Opis 'nevoljni' znači da čovek uviđa da nema ničeg vrednog dok je smrtan. Reč 'skrušen' znači poniznost.

Čovek je prirodno ponosno biće. Ideja o imanju jedne besmrtne duše je privlačna njegovom urođenom ponosu. Ali ako želimo svu istinu, lepo ćemo odbaciti sve unaprijed stvorene ideje, kako i da su laskave, i pažljivo ćemo razmotriti šta je Bog otkrio o prirodnom ljudskom stanju.

LJUDSKA PRIRODA

Biblija ide u sam koren ove važne teme. Govori kako je, u početku ljudskog postojanja, nastala smrt. Zapis prvih ljudskih bića, Adama i Eve, nije nikakav mit! Razmisli o dubokom značenju činjenica zapisanih u uvodnom poglavlju Biblije.

'A stvorio Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovjek duša živa' (Postanak 2:7).

Adamovo je telo bilo načinjeno od elemenata koje čine osnove sve materije. Ti su elementi bili oblikovani od svemoćnoga Tvorca u čudesnoj zamršenosti ljudskoga tela, sa svim svojim finim i međusobno povezanim organima. U načelu isto se čudo pojavljuje danas u razvoju beba u utrobi.

Adamovom je telu od praha bio dan život od Boga koji mu 'dunu... u nos duh životni' i ono što bi inače bilo beživotno telo 'posta... duša živa'.

DUŠA

Duša je tajanstveno, neopisivo, ali lako prepoznatljivo svojstvo dano mrtvoj materiji. Nema nikakvog dokaza koji nas navodi da život može postojati neovisan o telu. Biblija otkriva a iskustvo pokazuje da su 'telo' i 'život' međusobno ovisni i skupa čine 'dušu živu' ili 'biće'.

Reč 'duša' se opšte primenjuje u Bibliji za ljudsko i životinjsko stvorenje. Prevođena je, 'um', 'zver', 'čovek', 'biće', ali nije nikad ni na jedan način povezivana s idejom o besmrtnosti.

DUŠA ŽIVA

Izjava u Postanku 2:7: "i posta čovjek duša živa", znači da je čovek postao živo biće skupa sa svim ostalim bićima koje je Bog stvorio. Vidi Propovednik 3:19-20: "Jer što biva sinovima ljudskim to biva i stoci, jednako im biva; kako gine ona tako ginu i oni, i svi imaju isti duh; i čovjek ništa nije bolji od stoke, jer sve je taština. Sve ide na jedno mjesto; sve je od praha i sve se vraća u prah". Reč 'duša' znači 'biće'. Duša je čovek. Duša ne može živeti odvojeno od čoveka ili životinje. Citirani stihovi pokazuju da je čovek potpuno ovisan o Bogu za svoj život. Ako Bog uvuče dah, ili duh, života od čoveka, taj postaje mrtvo biće. Neophodno je shvatiti to, pošto mnogi hrišćani drže da čovek ima jednu besmrtnu dušu koja nastavlja živeti nakon smrti. Ovome Biblija ne naučava. To je, u stvari bila, laž zmije u edenskom vrtu. Rekla je Evi: "nećete vi umrijeti" direktna protivrečnost onoga što je Bog rekao Adamu i Evi. Propovednik 12:7 dokazuje ljudsku ovisnost o Bogu za svoje postojanje: "I vrati(t će) se prah u zemlju, kako je bio, a duh (će) se vrati(ti) k Bogu, koji ga je dao". Ne dokazuje da čovek ide na nebo kad umre. Pogledaj u Jovan 3:13 i naročito primeti reči: "Nitko nije uzašao na nebo". čovek umire zbog greha: "koja duša zgriješi ona će poginuti". I u Rimljanima 3:23 čitamo: "Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božija". Stoga sledi da svi umiru i bivaju nesvesni do uskrsnuća. 1Korinćanima poglavlje 15 obrađuje donekle nadu uskrsnuća.

ČOVEK - BIĆE ZA BOŽIJU VOLJU

Cilj ljudskog stvaranja je bio, kao i sa svim ostalim stvorenjem, za Božiju volju. 'Ti si sve stvorio, i tvojom voljom sve postade i bi stvoreno' (Otkrivenje 4:11).

Za razliku od životinjskog stvaranja čoveku je bilo dana slobodna volja pokoriti se ili nepokoriti se, kako bi mogao prakticirati određeni stepen izbora nad svojim ponašanjem. Možemo shvatiti koliko bi više zadovoljstva mogao čovek dati Bogu koristeći svoju volju da ugađa Bogu umesto sebi. To je zadovoljstvo koje, u manjem razmeru, dobijaju roditelji od dece koja se dobrovoljno pokoravaju i poštuju ih.

PAD ČOVEKA

Da ispita ljudski odaziv na upotrebu svoje dobre volje, Bog je dao jednostavan opit Adamu i Evi. Bilo im je rečeno: 'jedi slobodno sa svakoga drveta... Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi, jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš' (Postanak 2:16-17).

Čovek je omanuo i tako je nadvio nad sebe osudu smrti. Adam i Eva su bili iskušani predlogom zmije da će biti poput bogova, poznavajući dobro i zlo, i jer je plod izgledao primamljivo i dobro za jesti. Ovim ih je načinom njihov ponos i požuda ovladala. Te su dve odlike oblikovale osnovu ljudskog ponašanja od tada pa nadalje. Pažljivo primeti reči zmije kad kuša Evu, 'nećete vi umrijeti' (Postanak 3:4). To je bila laž, nekanje Božije reči, laž koja je oblikovala osnovu ljudski-stvorenih religija od tada pa nadalje.

OSUDA ČOVEKA

Adam i Eva su bili podloženi pravičnoj Božijoj osudi. Reči izrežene im osude su značajne jer nam daju osnovan opis smrti.

"Jer si prah, i u prah ćeš se vratiti" (Postanak 3:19).

To jest, kada čovek umre on prestaje postojati i rastvara se u elemente od kojih je stvoren. 'Iziđe iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove' (Psalam 146:4).

Smrt je kazna nepokornosti. Nakon što je Bog izrekao ovu osudu, postavio je čuvara da spreči čoveka okusiti s drveta života, 'te do vijeka živi' (Pos.3:22).

GREH

Smrt je kazna grehu. 'Koja duša zgreši ona će poginuti'' (Jezekija 18:4).

Ima jednostavne logike u ovoj izjavi. GREH DONOSI SMRT. Stoga je od krajnje važnosti otkriti šta je 'greh' ako želimo pobeći večnoj smrti.

Greh je neverica Božijoj Reči i nepokornost Njegovoj volji. Rezultati toga su opšti.

'Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božija' (Rim.3:23).

Adam i Eva su preneli tu kobnu sklonost na sve svoje potomke. Ta mana u čoveku tvori 'ljudsku narav' ili ono što Biblija zove 'telo', ili 'telesni um'.

Može poprimiti mnogo oblika, očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomora, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično (Galaćanima 5:19-21).

To su prirodne posledice načinu života kojem su se predali Adam i Eva pre blizu šest hiljada godina. Uporno zanemarivanje Božijeg puta je dovelo sveta do njegova sadašnjeg nesretnog stanja.

JEDINA NADA

U Lekciji 2 bile su razmatrane neke od Božijih osobina. Neke ljudske su sada bile ukratko uzete u obzir. Očita i zapanjujuća suprotnost je izražena od Boga ovim rečima:

"Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli Gospod; Nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putovi moji viši od vaših putova, i misli moje od vaših misli" (Isaija 55:8-9).

Jasno je onda, ne samo zašto čovek umire već i zašto mora umreti. Bog je pravedan i Njegova pravda ne može dopustiti da grešnici žive zauvek. Ali dve od mnogih Božijih osobina jesu Njegova milost i Njegovo praštanje.

"U tebe (je) praštanje, da bi te se bojali" (Psalam 130:4). Postoji velika potreba za Božiji oprost, jer čovek ne može prestati grešiti. "Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama" (1Jovan 1:8).

Biblija detaljnije opisuje Božji put - jedini put oslobođenja iz željeznog stiska greha i smrti. Put, jednim izrazom, jest 'verom'. Vera koju zahteva Bog je veoma posebna. Opisana je kao

" pouzdana izvesnost onoga čemu se nadamo i uverenje o stvarima koje ne vidimo" (Jevrejima 11:1).

Vera nije slepa lakovernost ili verovanje u besmislenost. Ona je potpuno poverenje u Boga i čvrsto verovanje da On zaista kani ostvariti obećano, čak iako ispunjenje toga izgleda kao jedna nemogućnost. Naša se vera onda mora dokazati pokornošću Božijim zapovestima. Jedanaesto poglavlje poslanice Jevrejima opisuje mnoge praktične primere vere. Najistaknuta između njih je vera pokazana od Abrahama.

'I povjerova Avram Bogu, a on mu primi to u pravdu' (Postanak 15:6).

Njegova je vera zatim dokazana njegovom pokornošću Bogu.

Pročitaj Jakov 2:17-26.

Tako vera i pokornost mogu, u Božijoj milosti, snabdeti oprost naših greha i, usled toga, smrt takođe može biti savladana. **TO JE JEDINA NADA KOJU IMA ČOVEK O DOBIJANJU BESMRTNOSTI.** Večni je život, uistinu, dar.

'Dar Božiji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem' (Rim.6:23).

Način kojim je to omogućeno žrtvom Isusa Hrista je raspravljan u kasnijoj lekciji. Večni će se život dati u budućem vremenu kada će biti vaskrsenje mrtvih. 'Mnogo onijeh koji spavaju (t.j. koji su mrtvi) u prahu zemaljskom probudiće se, jedni na život vječni' (Danilo 12:2).

Zatim oni koji su zaslužni tog dragocenog dara će biti izmenjeni u besmrtna bića. Vaskrsenje mrtvih može zvučati neverovatno ali to je jedna od onih stvari koje Bog zahteva od nas da verujemo. Mi znamo da je sve moguće Bogu.

Vaskrsenje će nastati kada se Isus Hrist bude vratio na zemlju. 'Jer sam će Gospodin... sići s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu' (1Solunjanima 4:16).

Neke od znakova koji nam govore da su ovi važni događaji veoma blizu će biti objašnjeni u Lekciji 9 ovog kursa. Moramo biti spremni za taj dan.

SAŽETAK

1. Smrt je kraj života, ne prelaz u večnost.
2. Spasenje počinje poniznošću.
3. Smrt je posledica greha.
4. Greh je neverovanje Božijoj Reči i nepokornost Njegovoj volji.
5. Čovek ne može prestati da greši.
6. Čovek može steći oprost verovanjem Božijoj Reči i pokornošću Njegovoj volji.
7. Vera je verovanje Božijoj Reči i pokazuje se pokornošću njoj.
8. Večni je život Božiji dar, koji će se dati Njegovoj vernoj deci.
9. Večni će se život dati kod vaskrsenja, kada se Isus Hrist vrati na zemlju; to je jedina nada čoveku za dobijanje besmrtnosti.

PASUSI ZA ČITANJE IZ BIBLIJE

Postanak 2 i 3;	Psalam 49 i 146;	Propovednik 9;
Rimljanima 5 i 6;	1Korinćanima 15	

LEKCIJA 4 TEST

Podvući tačan odgovor na svako pitanje i prenesi ih na zadnju stranu.

1. Koje od sledećih izjava su istinite?
 - a) smrt je rezultat greha
 - b) svi sagrešiše
 - c) večni je život Božiji dar
 - d) dobri ljudi ne umiru
2. Koji biblijski stih pokazuje da je smrt potpuna nesvesnost?
 - a) Izreke 9:5
 - b) Jezekija 9:5
 - c) Propovednik 9:5
 - d) Estera 9:5
3. Koju ljudsku osobinu zahteva Bog od osobe koja traži spasenje?
 - a) ponos
 - b) blagostanje
 - c) poniznost
 - d) sreću
4. Biblija naučava da je Bog stvorio čoveka od:
 - a) druga vrsta bića
 - b) zemaljskoga praha
 - c) vode
 - d) nije ga stvorio
5. Šta je 'živa duša'?
 - a) živo biće
 - b) oko
 - c) deo tela koji živi večno
 - d) besmrtno biće
6. Zašto je čovek bio stvoren?
 - a) da se brine o životinjama
 - b) da obrađuje zemlju
 - c) na Božiju volju
 - d) da ugađa sebi
7. Koja je bila kazna nepokornosti Adama i Eve?
 - a) bili su osuđeni umreti
 - b) bili su istučeni
 - c) Bog ih je potpuno odbacio
 - d) bili su kamenovani
8. Šta je greh?
 - a) telesni um
 - b) smrt
 - c) povreda Božijeg zakona
 - d) ljudska narav
9. Vera je:
 - a) verovanje u nemoguće
 - b) poznavanje Božijih planova
 - c) verovanje u nepoznato
 - d) ono čemu se nadamo i uverenje o stvarima koje ne vidimo
10. Biblija naučava
 - a) da nema nade
 - b) vaskrsenje mrtvih
 - c) o zagrobnom životu za sve
 - d) besmrtnost na nebu za pravednike

